

da maa Grunden dertil vel søges i, at Broen over Njhavn vil være meget kostbar at lægge, og at der iøvrigt vil medgaa store Summer til Ekspropriation. Hvad Broen angaar, da viser det af mig foranstaltede Overflag en Sum af 150,000 Kroner, og det kan vel næppe være den Sum der skulde stille sig hindrende i Vejen for den efter den almindelige Mening helbige Forbindelse med Havnebanen, det maa vel snarere antages, at der paa tænkes at bygge en Bro, der haade skal benyttes til Jærnbane, Vogn og almindelig Jodgængerfærdsel, og at den som Følge deraf vil blive dyrere at lægge end naar den, som jeg har tænkt mig, kun skulde benyttes til Jærnbane og maaste Jodgængerfærdsel. Jeg indser nemlig ikke, at det skulde være nødvendig kun et Par Hundrede Alen fra den allerede nu værende Bro, hvorover Færdselen af Vogne betydeligt vil aftage, naar Havnebanen forlænges til Toldboden, at lægge en Bro, som ogsaa skulde kunne benyttes af almindelige med Heste forspændte Vogne. Hvad Ekspropriation angaar, da tror jeg næppe at der dertil behøves store Summer. Naar jeg tænker mig et Arrangement med Korntorrings- og Oplagsmaasinerne truffen, kan der næppe være Tale om anden Ekspropriation end af Holværk i Njhavns Kanal, noget paa Byens og noget paa Charlottenborgsiden, thi lige fra Toldboden til Korntorrings- og Oplagsmaasinernes Grund er der for længe siden af Havnebestyrelsen truffet Arrangement med vedkommende Ejere, om at Rajen er offentlig, og som Følge deraf kan benyttes til Jærnbane-færdsel.

Jeg tror hermed at have begrundet min Særstilling, og tillader mig derfor ærbødigst at anmode det højtærede Udvalg om at foreslaa, at der i den eventuelle Frihavnslov indsættes den Bestemmelse, at den nuværende Havnebane hurtigst mulig forlænges nordpaa, enten til den egentlige Toldbod, eller den saakaldte nordre Toldbodplads, men forinden jeg slutter, turde det maaste være mig tilladt paa egne og mange Pakhusejeres Vegne i den gamle Havn at gøre det højtærede Udvalg opmærksom paa den Uretfærdighed, Regjeringen agter at begaa imod os ved at indrømme Pakhusaktieselskabet i Frihavnen, foruden Toldfrihed af Vyaningsmaterialer samt fri Grund, som er betalt af os og andre Skatteydere til Kjøbenhavns Havn, Frihed for Stat til Stat og Kommune, ja det fremgaar endog af den højtærede Finantsministers Udtalelse i Landstinget ved Toldlovens Forelæggelse, at man har tænkt sig Muligheden af, at Frihavnen skulde være fritagen for at betale den Skibsafgift til Staten, som nu betales i alle Landets øvrige Havne og derved yderligere stille os afmægtige overfor den Konkurrence, som jeg af foranførte Grunde antager vil opstaa mellem Frihavnen og den gamle Havn.

Vi bede derfor kun om simpel Retfærdighed naar vi herved anmode det højtærede Udvalg om at foreslaa, at Frihavnsloven maa indeholde en Bestemmelse om, at samtidig med Frihavnsens Aabning for Trafikken, bortfalder al Skat til Stat og Kommune for alle Pakhuse, Skure og Oplagspladsene i og ved den gamle Havn, ligesom der straks ved Lovens Emanation indrømmes Toldfrihed for Byggematerialier til Opførelse af Pakhuse v. s. v.

Ærbødigst

Wilhelm Thielken.

Til

Det af Folketinget i Anledning af Frihavnen nedsatte Udvalg.